

Abstrakt

Práce se zaměřuje na dvě estetické teorie, které se primárně zabývají recepcí uměleckého díla literárního. Práce pojednává o fenomenologické estetice Romana Ingardena a recepční estetice Wolfganga Isera. Zkoumání je vedeno k objasnění pojmu míst nedourčenosti v literárním textu a jejich funkci v něm. Oba autoři tento pojem vysvětlují v rámci svého pojetí recepce uměleckého díla literárního. Metoda práce je vymezena popisem obou představovaných teorií, na jejímž konci se oba přístupy porovnávají. Cílem práce je charakterizovat obě teorie a vymežit v nich pojem míst nedourčenosti. Cílem práce je také popsat momenty, ve kterých se Wolfgang Iser inspiruje teorií Romana Ingardena a také místa, kde s jeho teorií nesouhlasí a reviduje ji.